

hoor!

Over geloof, kerk en samenleving

GODS ROEPSTEM VERSTAAN

De hand aan de ploeg slaan | Klop, klop is God daar?
Iedereen is geroepen | Monnik op Schiermonnikoog

Financieelwelzijn.nl

Financieel Welzijn Administratie

Bedrijfsadministratie

Salarisadministratie

Fiscaal advies

Pensioenadvies

Bezoekadres

Stationsplein 17a
7901 AA Hoogeveen
(0528) 23 68 72
06 109 78 704
info@fwadministratie.nl

Postadres

Postbus 101
7900 AC Hoogeveen

RAAD

DE ADMINISTRATIEVE DIENSTVERLENERS

Op basis van een scherp geprijsd abonnement
kunt u, als parochie, bij RAAD terecht
voor alle administratieve en
financieel-zakelijk aangelegenheden.

RAAD JOURE
S.T. Landman,
Westermarwei 1
8501 RA Joure
tel. (0513) 419 439
s.landman@planet.nl
www.raadjoure.nl

DENK JE EROVER PRIESTER TE WORDEN?

Kijk eens op www.tiltenberg.org
of kom langs op De Tiltenberg!

Grootseminarie St. Willibrord
Zilkerduinweg 375
2114 AM Vogelenzang
tel. 0252 345 345
www.tiltenberg.org

Wilt u de priesteropleiding steunen?
Uw gift is zeer welkom op rek.nr.
NL64 INGB 000 000 5464
t.n.v. Het Grootseminarie

hoor!

hoor!

Hoofdredacteur
Sipke Draisma

'Een volk dat leeft, bouw aan zijn toekomst', staat er op het monument halverwege de Afsluitdijk. Dat geldt voor een bisdom evenzeer. Ook het bisdom bouwt aan de toekomst door vooral in te zetten op bestuurlijke schaalvergroting en pastorale schaalverfijning. Uiteindelijk gaat het immers in ons bisdom om de gelovigen die met elkaar het bisdom gestalte geven. Dat geldt voor alle gelovigen: kerks en minder kerks, vrijwilliger en 'gewone gelovige', ouderen en jongeren. Voor de geloofsgemeenschappen zijn ook in de toekomst goede herders nodig die weten dat hun kudde behoefte heeft aan verkondiging, pastorale nabijheid, zorg voor de naaste en geloofsonderricht.

Deze hele editie is gewijd aan de roeping tot het priesterschap, het diaconaat of de functie van pastoraal werker m/v. Vandaar dat we het bisdomblad Spreek! deze keer een andere titel hebben gegeven: Hoor! Dit is de voor katholieken de tijd om hun verantwoordelijkheid te nemen en de hand aan de ploeg te slaan, zegt bisschop Gerard de Korte. Hij voegt daaraan toe dat paus Franciscus de herders oproept naar buiten te gaan. 'Wij moeten de mensen ontmoeten op de plaatsen waar zijn wonen en werken.'

Voor informatie over de opleiding tot priester, diaken en pastoraal werk(st)er in ons bisdom is er een speciale roepingenpagina gemaakt die u vindt op de website van het bisdom www.bisdomgl/roepingen

Inhoud

4 In het kort

6 Bisschop Gerard de Korte

Het is tijd de hand aan de ploeg te slaan

9 Remco Hoogma

Klop, klop, is God hier ook?

12 Vijf bisdomspriesters over hun roeping

Brug en schakel tussen mens en Christus

14 Bijbels roepingsverhaal

Spreek Heer, Uw dienaar luistert

16 Dorenda Gies

Iedereen is geroepen talenten in te zetten

18 Broeder Paulus

Ik heb de storm laten beuken

20 Frans Wielens

Dienende kerk laten oplichten

22 Joor en colofon

Mensen

Mgr. Gerard de Korte heeft **drs. P.P.H.J.M. (Piet) Timmermans** (1961) per 1 januari 2016 benoemd tot dienstverlener voor de taakvelden catechese en jongerenwerk.

Piet Timmermans is op dit moment nog pastoraal werker in de parochie van de H. Pancratius van Tubbergen en omgeving. Hij heeft theologie gestudeerd aan de Theologische Faculteit Tilburg met als hoofdvak moraaltheologie en is afgestudeerd in 1994. In de periode 1991-1996 is hij aan verschillende scholen voor voortgezet onderwijs werkzaam geweest als leraar godsdienst/levensbeschouwing.

Piet Timmermans zal zich als dienstverlener catechese-jongerenwerk richten op het stimuleren van catechese en missionair pastoraat in de parochies, het opzetten en coördineren van de catechetische leerweg, de werving en inzet van catechetisch geschoolde parochianen, het contact tussen parochie en scholen bevorderen, het stimuleren van het jongerenwerk in de parochies, de organisatie van de reguliere jaarlijkse diocesane activiteiten, de coördinatie m.b.t. de Wereldjongerendagen (WJD), de coördinatie van het project M25 en het leiding geven aan het diocesaan jongerenplatform.

Mgr. Gerard de Korte heeft diaken **J.M. (Frans) Wielens** (1956) per 1 maart 2016 benoemd in de samenwerkende parochies van Coevorden, Steenwijksmoer, Schoonebeek, Nieuw-Schoonebeek en Weiteveen. Diaken Wielens was ruim 15 jaar werkzaam in parochie De Goede Herder en haar voorgangers (de parochies Emmen, Emmerschans, Barger Oosterveld en Erica). Van 1988 tot 2000 was hij werkzaam in het pastoraat voor de parochies van de Kanaalstreek. In 1993 werd hij diaken gewijd door bisschop Bernard Möller.

Tevens heeft de bisschop mevrouw **drs. J.B.Z (José) Lange** (1962) per 1 maart 2016 benoemd tot pastoraal werkster in parochie De Goede Herder (Emmen, Emmerschans, Barger Oosterveld en Erica). Zij was ruim 13 jaar pastoraal werkster in eerst Schoonebeek, Nieuw-Schoonebeek en Weiteveen, en vervolgens vanaf 2010 in deze drie parochies, plus de parochies van Coevorden en Steenwijksmoer.

2016 Heilig Jaar van Barmhartigheid

Paus Franciscus heeft voor 2016 een buitengewoon 'Heilig Jaar van de Barmhartigheid' afgekondigd. Ter gelegenheid van dit Heilig Jaar heeft Mgr. De Korte onlangs een pastorale brief aan de gelovigen geschreven onder de titel 'God is onuitputtelijke liefde'.

Het Heilig Jaar zal beginnen op 8 december 2015. Die datum is bewust gekozen omdat het die dag de vijftigste verjaardag is van de afsluiting van het Tweede Vaticaans Oecumenisch Concilie (1962-1965). Op 8 december zal de paus de Heilige Deur van de Sint Pieter te Rome openen.

De zondag daarop - de Derde zondag van de Advent - zal hij de Heilige Deur van zijn kathedraal van Rome, de St. Jan van Lateranen, openen. In ieder bisdom ter wereld en dus ook in Nederland, zullen die zondag eveneens één of meerdere deuren geopend worden, een 'Deur van de Barmhartigheid' waar ieder die erdoor binnentreedt - aldus de paus - 'de liefde van God, die troost, vergeeft en hoop geeft, zal kunnen ervaren.' In ons bisdom zal een van de toegangsdeuren van de St. Jozefkathedraal een jaar lang het predikaat 'Heilige Deur' dragen. Op de website www.bisdomgl.nl vindt u meer informatie over het Heilig Jaar van Barmhartigheid.

- Advertentie -

KERKKAARS.NL

Reeds 12½ jaar dé meest uitgebreide webshop voor al uw religieuze kwaliteitskaarsen. Van Uden Kaarsen BV uit Schijndel is de drijvende kracht achter deze webshop. In het verleden waren onze klanten uitsluitend groothandelaren waarvoor wij kaarsen produceerden, sinds de shop www.kerkkaars.nl actief is hebben reeds vele particulieren en andere instanties ons gevonden en mogen we hun rekenen tot de gewaardeerde klanten van ons winkel online.

De laatste jaren hebben we gemerkt dat er steeds meer klanten hun voorraad minimaliseren en zoeken naar een partner die snel kan leveren. Wij van hebben onze logistiek en onze voorraad hierop aangepast en kunnen u alle gewenste hoeveelheden leveren, van slechts 1 stuk tot een volle pallet.

Alle bestellingen worden snel en correct verwerkt in ons centraal magazijn waarbij we onze uiterste best doen om deze binnen 24 uur aan u te verzenden. Voor artikelen zoals gelegenheidskaarsen geldt een levertijd van enkele dagen omdat we deze speciaal voor u assembleren. Graag begroeten wij u op www.kerkkaars.nl

In het midden de H. Deur van de St. Jozefkathedraal

60 jaar bisdom Groningen-Leeuwarden

Op 2 februari 2016 is het precies zestig jaar geleden dat het bisdom Groningen werd opgericht. In feite is het beter om te spreken van een heroprichting want voor de reformatie was er al sprake van een bisdom Groningen. Tijdens het vijftigjarig bestaan van het bisdom in 2006 werd de naam van het bisdom gewijzigd in bisdom Groningen-Leeuwarden omdat ook Leeuwarden eens bisschopsstad is geweest.

Het jubileum zal feestelijk worden gevierd op 2 februari met een plechtige eucharistieviering 's avonds in de Sint Jozef-kathedraal. Verder zal er begin mei 2016 in het kader van het jubileum een grote diocesane bedevaart naar Lourdes worden gehouden. Omdat het in 2016 tevens een Heilig Jaar van Barmhartigheid is zullen diverse jubileumactiviteiten thematisch met dat Heilig Jaar verbonden worden.

Uit de agenda van bisschop De Korte

December

- 2 10.00 uur Theologenclub (bisdom)
- 4 20.00 uur: opening fototentoonstelling Aldtsjerk
- 3 17.00 uur REA vergadering (bisdom)
- 7 Vergadering Bisschoppenconferentie, Utrecht
- 10 Ochtend: vergadering priesteraad; middag: vergadering Kapittel
- 13 11.00 uur: Eucharistieviering kathedraal b.g.v. opening Jaar van de Barmhartigheid
- 15 15.00 uur: bijeenkomst milieuwerkgroep (Laudato Si), Utrecht
- 17 15.00 uur: lezing Assen
- 19 19.30 uur: Eucharistieviering Dronrijp
- 24 22.30 uur: Nachtmis Leeuwarden, Bonifatiuskerk
- 25 11.00 uur: Hoogmis Kerst, kathedraal
- 31 17.00 uur: Eucharistieviering kathedraal

Januari

- 1 10.00 uur: Eucharistieviering Uithuizen
- 8 17.00 uur: Nieuwjaarsreceptie Haren, Westerholm

- 9 Eucharistieviering VNB Amersfoort
- 12 17.00 uur: Nieuwjaarsreceptie Joure
- 13 10.30 uur: werkgroep 2017, Utrecht
- 16 Actie kerkbalans, kathedraal
- 17 Dag van het Jodendom
- 18 t/m 21: jaarlijkse diocesane retraite Doetinchem
- 24 11.00 uur: Eucharistieviering b.g.v. start parochie H. Clara, Drachten
- 25 Theologisch Werkgezelschap
- 27 Avond: lezing Orde van Malta, Utrecht
- 26 Vergadering Bisschoppenconferentie
- 31 11.00 uur: Eucharistie + lezing Amersfoort

Februari

- 2 Vesper Kathedraal, b.g.v. jubileum 60 jaar bestaan bisdom Groningen-Leeuwarden
- 6 Bilderbergconferentie
- 10 Aswoensdag
- 16 Vergadering Bisschoppenconferentie

TIJD OM DE HAND AAN DE PLOEG TE SLAAN

Sinds ik in 2008 bisschop geworden ben van Groningen-Leeuwarden heb ik zeven priesters mogen wijden. Zes van hen werken in het parochiepastoraat. De laatste priesterwijding betrof broeder Hugo, de enige kluizenaar van ons bisdom. Deze zeven mannen hebben gehoor gegeven aan een bijzondere roeping van Godswege. Door deze wijdingen heb ik als bisschop nieuwe medewerkers voor het pastoraat in ons bisdom gekregen. In onze katholieke Kerk zijn gewijde priesters nodig voor de verkondiging van het evangelie en de voortgang van het sacramentele leven van de Kerk. Samen met diakens en pastoraal werkers en -werksters vormen zij teams die binnen onze parochies leiding geven aan pastorale zorg.

Priesterlijk volk

Na het Tweede Vaticaanse Concilie, dat dit jaar 50 jaar geleden werd afgesloten, hebben wij als katholieken het besef verdiept dat alle gedoopten geroepen zijn om het geloof van hun doopsel zichtbaar te maken. Binnen onze parochies maar natuurlijk vooral ook op de plaatsen waar gelovigen wonen en werken. Niet voor niets wordt er in de Heilige Schrift en de traditie van onze Kerk over de gedoopten gesproken als een priesterlijk volk. De gewijde priesters zijn geroepen om de gelovigen die aan hun zorg zijn toevertrouwd te helpen om het katholieke geloof zo optimaal mogelijk gestalte te geven.

Jaren van de waarheid

Juist in de komende jaren staat er veel op het spel. Iedereen die geen vreemde in het kerkelijk Jeruzalem is weet dat. In januari van dit jaar heb ik aan de katholieken van ons bisdom een brief geschreven met als titel "De jaren van de waarheid". De ondertitel klinkt als een oproep: katholieken neem uw verantwoordelijkheid. Onze Kerk is een omgekeerde piramide geworden

met veel senioren aan de bovenkant en weinig junioren aan de onderkant. Dat maakt onze geloofsgemeenschap kwetsbaar. Maar wij moeten ons door die kwetsbaarheid niet laten gijzelen. Juist nu hebben wij geen tijd om te somberen maar zijn wij geroepen te denken én te handelen in termen van uitdagingen en aspiraties. Gods Geest daagt ons uit om nieuwe mensen en middelen te mobiliseren. Wij staan voor de opdracht om te werken aan vitale katholieke geloofsgemeenschappen die veel tijd besteden aan geloofscommunicatie en catechese. Maar ook onderling dienstbetoon en de werken van barmhartigheid zijn uitermate belangrijk. Juist onze huidige paus roept ons op naar buiten te gaan. Wij moeten de mensen ontmoeten op de plaatsen waar zij wonen en werken. Paus Franciscus wil liever een Kerk die vuil is geworden op straat dan een Kerk die ziek is doordat zij teveel binnen is gebleven.

Ontspannen inspanssen.

Onze geloofsgemeenschap is kwetsbaar en de toekomst in onzeker. Juist

daarom moeten wij het gevoel van urgentie versterken. Dit is de tijd om de hand aan de ploeg te slaan. De Heer roept alle gedoopten om werk te maken van hun geloof, zowel binnen de parochie als op de plaatsen waar wij wonen en werken. Overigens weten wij maar al te goed dat succes niet verzekerd is. Wij weten niet of de oogst groot of klein zal zijn. Maar verbonden met de levende Heer is er hoe dan ook toekomst voor de Kerk van ons bisdom. Wij kunnen ons daarom ontspannen inspanssen. Want de Kerk is van de Heer en Hij zorgt voor haar op zijn wijze. Persoonlijk troost mij de belofte van Christus dat Hij bij ons is alle dagen tot aan de voleinding van de wereld (Matteüs 28, 20). Onze God heeft ons in Christus laten zien trouw te zijn. Van harte hoop ik dat u als gedoopte katholiek uw bijdrage wil leveren voor een vitale en hartelijke rooms-katholieke gemeenschap in het noorden van ons land.

+ Mgr. Dr. Gerard de Korte

KLOP, KLOP, IS GOD HIER OOK?

hoor!

Remco Hoogma (1987) is priesterstudent van het bisdom Groningen-Leeuwarden. Hij studeerde aan de School of Catholic Theology in Utrecht en Tilburg en woont momenteel in Rome waar hij de komende jaren zijn theologiestudie voortzet. Vanuit de Eeuwige Stad schrijft hij over zijn roeping tot het priesterschap.

Geroepen door God. Hoe weet je dat? Mensen aan wie ik vertel dat ik priesterstudent ben zeggen vaak: 'Goh dat is bijzonder!' En soms hoor ik ze denken: 'Hoe kun je in hemelsnaam tot zo'n keuze komen'. Om deze keuze beter uit te kunnen leggen kan het behulpzaam zijn om een voorbeeld te gebruiken.

Als iemand verliefd is en tegen zijn vrienden zou zeggen: 'Ik wil met die persoon trouwen', dan zegt niemand tegen hem of haar 'Goh dat is bijzonder'. De waarom vraag blijft

nagenoeg altijd achterwege, we vinden dit allemaal heel normaal. Als we het wel zouden vragen dan worden er een aantal mooie kenmerken van de ander genoemd. Het komt er meestal op neer dat de ander je gewoon gelukkig maakt. Objectief gezien is het niet zo makkelijk te verklaren en toch begrijpen we het allemaal.

Ieder roepingsverhaal anders

Met dit voorbeeld wil ik aangeven dat hoewel deze roeping van God voor mij persoonlijk duidelijk is, het voor andere misschien niet altijd objectief

te begrijpen is. En toch kan ik zeggen dat het er is. Je voelt het in je hart, je voelt het in je wezen, je weet het gewoon. Je voelt je geroepen. Net zoals een verliefd stel zich geroepen voelt om hun leven met elkaar te delen, zo voel ik mij geroepen om mijn leven in het priesterschap aan God te geven en hiermee de liefde van God in de wereld te brengen.

Maar hoe weet je dat God je roept? Dat is nu precies de lastige vraag. Er is geen duidelijk voorgeschreven procedure die God volgt. Ieder

roepingsverhaal is anders. Bij mij is het een lang proces geweest. Het is niet zo geweest dat de hemel openbrak en God tot mij heeft gesproken. Nee, God roept en spreekt in de stilte. Uiteraard kunnen we Hem vinden in de heilige Schrift, in ons gebedsleven, in de mensen en de dingen om ons heen en door terug te kijken op ons eigen leven. Voor mij persoonlijk is juist dit terugkijken zeer belangrijk geweest om de wil van God voor mij te ontdekken. Graag deel ik een van die ervaringen met jullie.

Onzichtbaar aanwezig

‘Klop klop, is God hier ook?’ Dit is mijn eerste jeugdherinnering. Ik was drie of vier jaar oud en we gingen met mijn vader op bezoek in het klooster van mijn tante in Bennebroek. In de auto naar het klooster heeft mijn vader iets in de trant gezegd van we gaan naar Godshuis. Als klein mannetje zette mij dit aan het denken. Als we naar

het huis van God gaan dan moet God daar ook zijn. Toen we daar eenmaal aangekomen waren ben ik naar Hem op zoek gegaan. In mijn herinnering ben ik het hele klooster doorgedaan en heb ik op iedere deur geklopt om aan iedere zuster te vragen of zij God ook had gezien en waar Hij dan was. Ze zeiden dan vervolgens dat Hij er wel was, maar dat Hij niet zichtbaar was.

Voor mij als kleine jongen was dit moeilijk te begrijpen en allicht enigszins teleurstellend. Maar dit verlangen om God te vinden is vervolgens wel iets geweest wat ik altijd in mijn hart heb gedragen. Zoals Augustinus zegt: ‘Onrustig is ons hart totdat het rust vindt in U’. Deze onrust heeft rust en een antwoord gevonden in mijn weg naar het priesterschap. Terugkijkend op mijn leven durf ik te zeggen dat God mij al vroeg geroepen heeft, alleen heb ik lange tijd deze roeping niet verstaan.

Wandelen met God

Uiteindelijk is de roeping tot het priesterschap geleidelijk in mijn gebedsleven duidelijker geworden. In eerste instantie schrok ik ervan, maar op het moment dat ik door kreeg dat ik er niet omheen kon, was deze onrust in mijn hart weg. Net zoals een verliefd iemand, wist ik dat dit de juiste keuze voor mij was. Niet voor deze weg kiezen zou voor mij nog zo veel moeilijker zijn geweest. Daarom zie ik het niet als een zware of moeilijke weg, maar als de weg die God met mij wil gaan. Of ik priester word, dat weet alleen God, maar vol vreugde bewandel ik deze weg samen met Hem

ROEPING

Je kunt de eerste toon zijn in een lied
waardoor alle grenzen vergeten worden
wees niet bang wees niet bang
ook wanneer de toon amper klinkt
wees niet bang

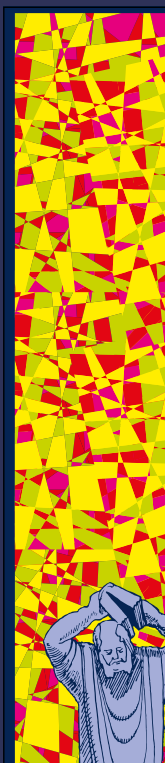
Je kunt de eerste vonk zijn voor een vuur
dat alle wapens tot ploegen omsmelt
wees niet bang wees niet bang
ook wanneer de tegenwind je striemt
wees niet bang

Je kunt de eerste graankorrel zijn op een akker
die alle handen vullen zal met brood
wees niet bang wees niet bang
ook wanneer het land vol stenen zit
wees niet bang

Je kunt de eerste druppel zijn voor een bron
die in de woestijn levensliederen zingt
wees niet bang wees niet bang
ook wanneer de wolk nog zwijgt
wees niet bang

Je kunt de eerste pas zijn voor een dans
die alle voeten leidt naar onze God
wees niet bang wees niet bang
ook wanneer je voet nog struikelt
wees niet bang

Christa Peikert-Flaspöhler
vertaling Paul Begheyn SJ

Bisdom
Groningen
Leeuwarden

Steun het Fonds
Priesteropleiding!

Bisdom
Groningen Leeuwarden

Bankrekeningnummer

NL94INGB0650250826

WAT BETEKENT ROEPING VOOR MIJ...

Koos Tolboom (1965)

Pastoor van de H. Franciscus-parochie in Noordwest Drenthe

'Roeping' is een klassiek begrip dat vooral vroeger gebruikt werd als een jongen of jongeman priester wilde worden. Voor mijn eigen leven heb ik het woord roeping altijd als heel toepasselijk beschouwd. In mijn jeugd en jonge jaren voelde ik me echt geroepen tot het priesterschap. Nu ik het ben (al 22 jaar) zie ik het als een roeping het te zijn en te blijven. Ja, er zijn tijden geweest dat mijn priesterschap aan een zijden draadje hing. Maar het draadje knapte niet en bleek van goud. Gods roepstem is blijkbaar sterker dan welke crisis dan ook...

Roeping is in mijn leven een niet te ontkennen realiteit. Vanuit de grondintuïtie dat ik geroepen ben tot het priesterschap heeft mijn leven gestalte gekregen. En daar ben ik elke dag van mijn leven erg blij mee!

Maurits Sinninghe Damsté (1963)

Pastor van de H. Kruisparochie Kanaalstreek Groningen

Het allereerste gesprek tussen God en de mens in de Schrift is een roepingsverhaal. Adam heeft zich verborgen voor God en God roept: 'Waar ben je?'. Adam antwoordt: 'Ik heb mij verborgen'. Met dit antwoord begint de weg van de mens terug naar God. De ontknoping van dit drama van roepen en antwoorden gebeurt in Christus: de roepende God en de antwoordende mens vinden elkaar terug in Hem. God roept ons om te delen in zijn goddelijke natuur. De 'sleutel' hiertoe is Christus zelf, die de goddelijke en de menselijke natuur verenigt in zichzelf. Mijn 'ja' op Gods roepen haalt mij weg uit de onvruchtbaarheid van mijn ik-gerichtheid en is het begin van een relatie. Als beeldrager van de drie-ene God, die in zichzelf liefdesrelatie is, is mijn ware identiteit daarom altijd relationeel. Mijn roeping is dus altijd een gezonden zijn: gezonden om te getuigen van Gods uitnodiging om, in Christus, deel te hebben aan de goddelijke natuur.

Marco Conijn (1965)

Pastoor van de H. Jacobus de Meerdere-parochie in Noordwest Friesland

Mijn roeping vormde zich in mijn geboorteplaats Edam. Toen ik elf jaar oud was overleed mijn zusje. Het was zeer ingrijpend en liet me nadenken over de zin van het leven. Het sterven van mijn zusje bracht me (misschien vreemd genoeg) dicht bij God. Ik ontdekte dat ik priester zou willen worden. Dat gevoel is altijd gebleven, maar toen ik ouder werd, was het te brengen offer (geen gezin kunnen stichten) mij te groot. Pas op mijn 24ste durfde ik het aan de keuze maken en begon ik aan de opleiding. In oktober 1996 volgde de wijding en begon mijn priesterleven. Vanaf dat moment mocht ik op de meest bijzondere momenten mensen nabij zijn in soms de meest uitzonderlijke situaties. Nog iedere dag beleef ik vreugde aan het herder mogen zijn. Dat de Heer mij geroepen heeft beschouw ik dagelijks als een groot voorrecht.

Tjitze Tjepkema (1963)

Pastor van de Immanuëlparochie i.o. in Zuidoost Drenthe

Wanneer ik terugkijk op mijn weg tot het priesterschap, kom ik tot de conclusie dat ik al heel vroeg ben geroepen, me geen raad met die roeping wist, en lange tijd geaarzeld heb om er gehoor aan te geven. Al tijdens mijn theologiestudie in Kampen stond ik op het punt om de overstap van de gereformeerde geloofstraditie naar de Catholica te maken. In plaats daarvan werd ik predikant. In mijn geloofsbeleving werd ik steeds katholieker. Ik ging het priesterschap zien als een mij gelukkig makende manier van leven. Bij mijn wijding tot diaken en priester waren veel protestanten, Italianen en parochianen aanwezig. Zo werd zichtbaar, hoorbaar en tastbaar wat ik nu en in de toekomst wil zijn: een brug tussen mensen onderling en een schakel tussen mensen en de allerhoogste en aller nederigste Heer Jezus Christus.

Peter van der Weide (1958)

Pastoor van de H. Antonius van Padua-parochie in Zuidwest Friesland

Als kind wilde ik al priester worden. Ik was toen al gefascineerd door het kerkgebouw in Bolsward, het klockgelui, de muziek in de kerk, de paters Franciscanen, de zusters op school en in het Martinushuis, de vieringen met kleur, geur en sfeer. Later toen ik organist werd leerde ik de Kerk en haar mensen nog meer van binnenuit kennen. Zo werd ik na een opleiding aan het toenmalige Nederlands Instituut voor Katholieke Kerkmuziek in Utrecht kerkmusicus en later na de Theologiestudie in Heerlen pastor/priester. Ik kan me een leven zonder Kerk niet zo goed voorstellen. Het is mooi om vanuit de dingen die je kunt mensen te inspireren en warm te houden voor het vele mooie en goede wat er is. En onze Kerk heeft daar heel veel voor in huis opdat een ieder de stem verstaat die roept om in de Geest van Jezus mens voor de mensen te zijn en te blijven.

'SPREEK HEER, UW DIENAAR LUISTERT'

Tekst: Piet van der Schoof

hoor!

Moeders spelen dikwijls een belangrijke rol bij de roeping van hun kinderen. Dit is ook het geval met Samuël, die uitgroeit tot een van de belangrijkste profeten van Israël. Hij is tevens priester en richter en zalft de twee eerste koningen, namelijk Saul en David.

De profetes Hanna is getrouwd met Elkana, die bovendien een tweede vrouw heeft, Peninna geheten. Hanna is echter zijn lievelingsvrouw. Tot haar groot verdriet is zij al lange tijd kinderloos. Peninna, die wel kinderen heeft, pest Hanna zo nu en dan omdat zij geen kinderen kan krijgen. Dan huilt Hanna en kan niet meer eten. Elkana troost haar en zegt: 'Ben ik

voor jou niet meer waard dan tien zonen?' Als zij op bedevaart naar het huis van de Heer gaat, smeekt zij God om haar toch een kind te schenken. Mocht de Allerhoogste deze gunst aan haar verlenen, dan belooft zij om het kind aan God toe te wijden en voor de dienst aan het heiligdom beschikbaar te stellen. Haar gebed wordt verhoord. Zij raakt zwanger en krijgt een zoontje

dat ze Samuel noemt, wat 'naam van God' betekent. Nadat zij het kind zoals gebruikelijk drie jaar borstvoeding heeft gegeven, lost zij haar belofte in en draagt hem over aan Eli, die als priester in het heiligdom van Silo dienst doet.

‘Hier ben ik’

Samuël groeit op in het heiligdom en neemt al op jonge leeftijd allerlei taken op zich. Ondanks zijn ijver en plichtsgetrouwheid kent hij God nog niet echt. Dat zal pas komen als hij een jaar of twaalf oud is. Op een nacht als hij wil gaan slapen, hoort hij drie keer achtereens dat iemand hem roept. Telkens antwoordt hij: ‘Hier ben ik’ en loopt naar Eli omdat hij denkt dat het zijn meester is. Maar Eli zegt telkens dat hij om niemand gevraagd heeft en dat Samuël weer moet gaan slapen. Het duurt even voordat Eli door heeft dat het God is die met de jongen in contact wil komen. Dat is trouwens opvallend, omdat in die tijd Gods woord zelden te horen is. ‘Mocht je weer geroepen worden’, zo instrueert hij Samuël, ‘dan moet je antwoorden:

“Spreek Heer, uw dienaar luistert”. En zo gebeurt het. Even later staat de Heer bij Samuël en legt de jongen uit wat er onherroepelijk te gebeuren staat. God heeft besloten om het priesterlijke huis van Eli aan de kant de schuiven, omdat de zonen van Eli het allesbehalve nauw nemen met de eredienst. Hun vader is er niet in geslaagd om hen op het juiste pad te brengen en nu is het te laat.

Moeilijke boodschap

Samuël gaat weer slapen en doet zoals gewoonlijk ‘s morgens de deur van het heiligdom open. Hij ziet er erg tegenop om het slechte nieuws aan Eli te vertellen. Die wil echter perse weten wat God tegen de jongen gezegd heeft en spoort hem aan om niets, maar dan ook niets te verzwijgen, hoe moeilijk

de boodschap ook is. Samuël kan niet anders meer dan de hele waarheid aan Eli te laten weten. De priester hoort de veroordeling gelaten aan en antwoordt: ‘Hij is de Heer; laat Hij doen wat hem goedgeeft’.

Na verloop van tijd gaat het Huis van Eli ten onder en erkent heel het volk Israël dat Samuël als profeet door God is aangesteld. Ook blijft de Allerhoogste in Silo aan Samuël verschijnen en tot hem spreken. Zo is de communicatie tussen God en Israël hersteld. In haar danklied kan Hanna dan ook zeggen: ‘De Heer maakt arm en maakt rijk, Hij vernedert en Hij verheft’.

'IEDEREEN IS GEROEPEN OM TALENTEN IN TE ZETTEN'

Tekst: Agda Wachter

Dorenda Gies, 46 jaar, is getrouwd met Jan van Beek en woonachtig in Wolvega. Zij studeerde na haar Vwo-opleiding theologie aan de Katholieke Universiteit Utrecht. Door de jarenlange betrokkenheid van haar ouders en van haarzelf bij de St. Remigiusparochie in Duiven, en de aanwezigheid van pastoraal werkers in die parochie, werd ze uitgedaagd wat met haar geloof te gaan doen. Nu is ze al zestien jaar werkzaam in het pastoraat. Eerst negen jaar in de parochies Wolvega, Steggerda en Frederiksoord. Nu is ze werkzaam in de parochies van Meppel, Beilen en Hoogeveen.

De vraag of pastoraat verbonden is met je geroepen weten wordt door Dorenda Gies beantwoord met: 'Iedereen wordt geroepen om met zijn of haar talenten aan de slag te gaan.' Daarom komen we ook allemaal op een andere plek in de samenleving terecht. De aanwezigheid van al die talenten vormt de samenleving tot één geheel. 'Ik ben daar een onderdeel van.' Roeping is niet speciaal voor iemand in het

bijzonder, volgens Dorenda Gies. 'De ene mens is niet meer waard voor God dan de andere mens. God daagt ons uit in werk en privé het beste uit onszelf te halen. Dat geldt voor ieder mens onvoorwaardelijk en gelijkelijk. Als Christen ben je je bewust van God. Dit besef mag in onze leven doorklinken en ons uitdagen om die opdracht van God te volbrengen in ons leven en in deze wereld.

Geroepen zijn in de geloofsgemeenschap

Als pastoraal werkster is Dorenda opgeleid en vrijgesteld door de geloofsgemeenschap om die bijzondere taak te mogen vervullen, vormgegeven door woorden en rituelen, gesprekken en vieringen. Op bijzondere wijze krijgt zij de ruimte om haar talenten te mogen inzetten. 'Maar', zegt zij, 'ik ben uitdrukkelijk niet de enige.

Er zijn zoveel mensen die energie en tijd beschikbaar stellen aan de geloofsgemeenschap. Met zijn allen geven we er vorm aan in de catechese, diaconie, liturgie en de vorming van de gemeenschap. Ik ben er trots op, wij zijn een levendige gemeenschap.'

Elkaar uitdagen

'In mijn werken met de mensen in de parochie vertaalt zich dat doordat we elkaar uitdagen en dat ik dan mag ervaren dat mensen boven zichzelf uitstijgen in hun relatie met God en met elkaar.' Dorenda Gies geeft aan dat het prachtig is om te ervaren wat mensen allemaal op eigen kracht kunnen. En hoe zij zich inzetten om ook nieuwe vormen van gelovig optrekken met elkaar te ontdekken en te ontwikkelen. Dat ze van haar geen antwoorden verwachten maar een gezamenlijk zoeken en kennis delen en dit verbinden met het dagelijks leven. Eén van de mooie kanten is de luxe dat je samen een gemeenschap bent. Waar

sacramenten, verhalen en rituelen je helpen om je te laten beseffen wie je bent en wat er belangrijk is in je leven. Maar ook een plek waar je samen het geloof verder brengt. Dat je zorg hebt voor wie alleen staat en probeert hen een gevoel van geborgenheid te geven. Een plek waar iets van dat Licht van Christus zichtbaar wordt. Daarvoor is die roeping van anderen nodig. 'Je kunt mooie verhalen verkondigen maar zonder de ander ben je niks. Geloof draag je met elkaar.'

De roeping van de kerk in de wereld

Je stem laten horen in de wereld die steeds sneller verandert, zouden we meer moeten durven. Onze huidige paus Franciscus biedt ons daarvoor handvatten. Paus Franciscus laat het zien en horen in de wijze waarop hij spreekt over armoede en vluchtelingen. Dat kan ons inspireren. Wij kunnen, zeker ook in oecumenisch verband, zoeken naar verbinding en een

bijdrage leveren aan de roeping van de kerk in de wereld. Maar dan moeten we ook willen openstaan voor de mensen die niet precies passen in onze regels. Het warme open hart is belangrijker dan die regel. Dat mag klinken vanuit de gedachte dat je warm en gastvrij wilt zijn als geloofsgemeenschap. Als je dat uitstraalt maak je jezelf als gemeenschap zichtbaar, ben je gastvrij en raak je betrokken op de samenleving als kerk in de wereld.

IK HEB DE STORM LATEN BEUKEN...

Broeder Paulus (Maastricht 1951) is een van de vier Cisterciënzer monniken die zich eind 2015 op Schier gaan vestigen. Hij voelde zich al vroeg tot de liturgie in de kerk aangetrokken. Hij hoorde God's stem in het gezang van vogels tijdens wandelingen door de bossen. Een zwaar ongeluk toen hij acht was veranderde zijn leven totaal: hij gelooft erin dat de noveengebeden van de parochianen hem in leven hielden.

Tekst: Marlies Bosch

Broeder Paulus: 'Ik was maanden aan bed gekluisterd en voelde me eenzaam, maar het gebed van de parochianen hielp me. In die eenzaamheid kon ik iets van God ontwaren. Toen kwam mijn religieuze aard naar boven. Onze parochie werd geleid door paters Montfortanen en veel jongens traden daar toen in. Dat wilde ik ook. Ik voelde dat toen al als mijn roeping. Ik ging naar het klein seminarie toen ik elf was, maar de studie bleek te zwaar, dus op mijn zeventiende vertrok ik. Ik ging in dienst, werd ziekenverzorger. Op een gegeven moment voelde ik niets meer, geen geloof, geen religieuze gevoelens, God was helemaal weg. Pas in een kibboets in Israël voelde ik me thuis en dacht: hier wil ik blijven. Ik hoorde daar over twee christelijke monniken die op een bergtop woonden. Na een bezoek aan hen wist ik: dat is het! Ik ging er wonen, keek uit over het meer van Galilea en zag plaatsen waar Jezus was gegaan. Toch kreeg ik heimwee, gaandeweg verlangde ik naar een regulier monnikenleven in Nederland. In het Cisterciënzer klooster in Zundert werd ik in 1977 aangenomen als novice. Ik werkte er op de boerderij, in de bakkerij, als portier en voelde me er gelukkig.'

Twijfels

'Na vijftien jaar sloeg de twijfel toe. Ik miste een vrouw. Ik ontmoette iemand en trad toen uit. We hebben zes jaar een relatie gehad. Maar weer voelde ik in de loop van die jaren steeds sterker dat ook dat mijn weg niet was. Zij voelde dat aan, is zelfs mee geweest naar de Abdij van Sion, waar ik in wilde treden, voor een gesprek. Toen hebben we afscheid van elkaar genomen. Na een jaar van overleg en toetsing mocht ik intreden. Ik moest helemaal van voren af aan beginnen als novice.

Ik weet nu dat dit klopt, al heb ik het soms nog wel moeilijk. Maar de conclusie is steeds dat het echt mijn roeping is dat ik hier ben ingetreden. Ik heb de storm laten beuken, de twijfels omhelsd en omarmd.'

Schiermonnikoog

'Nu, na vijftien jaar in Diepenveen, hebben we na lang beraad besloten om de monniken terug te brengen naar Schiermonnikoog. Ons klooster in Diepenveen is te groot en te oud, we zoeken een nieuwe uitdaging. Hier was vroeger al een monnikenleven, dus waarom zou dat niet opnieuw kunnen gebeuren? We zijn nog maar met acht

broeders, en vier van ons gaan eind van dit jaar hier wonen in dit huis. Later hopen we een echt klooster te kunnen bouwen op een rustige plek tegen de duinen aan. De mensen hier zijn hartelijk en gastvrij, al wonen er nog maar tien katholieken op het eiland. We hopen voor hen en anderen straks een inspiratiebron te zijn, een voorbeeld dat het mogelijk is met God te leven. Wij geven een signaal af: kom uit voor je geloof, kijk naar de inhoud en reken de kerk niet af op de buitenkant.'

27 december 2015 om 22.30 uur:
Uitzending KRO-NCRV: Monniken op Schier

Alle gasten die aankomen moeten worden ontvangen als Christus zelf, want Hij zal eens zeggen: "Ik kwam als gast en gij hebt Mij opgenomen". Aan ieder wordt de eer bewezen die men hem verschuldigd is, maar heel in het bijzonder aan de geloofsgenoten en aan de vreemdelingen. Zodra dus een gast wordt gemeld, gaan de overste en de broeders hem tegemoet met de meest liefdevolle voorkomendheid. (Uit de regel van St. Benedictus)

Aan de diaken komt het toe, voor zover het hem door het bevoegde gezag wordt toegewezen, het Doopsel plechtig toe te dienen, de Eucharistie te bewaren en uit te reiken, in naam van de Kerk bij het Huwelijk te assisteren en het in te zegenen, de teerspijze naar de stervenden te brengen, aan de gelovigen de Heilige Schrift voor te lezen, het volk te onderrichten en aan te moedigen, de eredienst en het Gebed van de gelovigen voor te zitten, de Sacramentaliën toe te dienen, de uitvaartdienst en de begrafenisritus te leiden. (Lumen gentium, 29)

DIENENDE EN DIENSTBARE KERK LATEN OPLICHTEN

Tekst: Jan Maassen

De Rooms katholieke kerk kent drie gewijde ambten: diaken, priester en bisschop. Naast diakens die op weg zijn naar de priesterwijding zijn er ook permanente diakens. Permanente diakens mogen gehuwd zijn als zij worden gewijd. Frans Wielens is zo'n permanent diaken. Hij werd in 1993 door bisschop Bernard Möller gewijd. Wielens: 'Het diaconaat is een levensstaat, zoals ook het huwelijk een levensstaat is. Het gaat bij het diaconaat niet in de eerste plaats om functies en strak omschreven taken, maar om een dienende en dienstbare Kerk te laten oplichten aan het altaar en evenzeer buiten de deuren van het kerkgebouw.'

Diaconaat is wezenlijk voor de Kerk

'De wens van de concilievaders van het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) om het zelfstandige ambt van diaken terug te laten komen in de Kerk werd wellicht gevoed door het dreigende priestertekort, maar meer nog door het besef dat het ambt van diaken wezenlijk is binnen de Latijnse Kerk. Zij die de geschiedenis van de Jonge Kerk kennen, weten hoe heilzaam het was diakens in de gemeente te hebben. Met name voor de ondersteuning voor de wees en weduwe, dat wil zeggen de meest kwetsbaren in kerk en samenleving.'

'Het Tweede Vaticaans Concilie omschrijft de taak voor de diaken heel in het algemeen: 'Gesterkt door de sacramentele genade, staan de diakens in dienst van het volk van God door de diaconie van de liturgie, het woord en de liefdewerken, in gemeenschap

met de bisschop en zijn priesterschaar' (Lumen Gentium nr. 29). Deze algemene taakstelling is door bisschop Gerard de Korte geconcretiseerd in een zo ruim mogelijke pastorale opdracht binnen het basispastoraat. Wielens: 'Het geringe aantal werkzame diakens in ons bisdom en de onbekendheid met het ambt van diaken is er echter mede debet aan dat er veel onduidelijkheden heersen bij dit ambt, zowel bij de gelovigen als mijn collega's in het pastoraat. Bovendien moet je niet vergeten dat de invoering van het permanente diaconaat in eerste instantie met weinig enthousiasme in de Nederlandse Kerkprovincie is begroet.

Missionaire taak

Bij de diakenwijding wordt het evangelieboek door de bisschop aan de wijdeling overhandigd. Wielens: 'Ik herinner mij het als de dag van gisteren. Mij werd goud in handen

gelegd. Niet voor mijzelf, maar om het voor te lezen, voor te leven en te verkondigen in woord en daad. Dit alles bij wijze van een heraut, een engel die het goddelijke met het menselijke verbindt. De diaken zal, in het licht van het beleid van ons bisdom, een missionaire taak en opdracht hebben. Uitnodigend, met oog en hart voor de vragen en noden van mensen in Kerk en samenleving. Meewerken aan katholiek leven in het Noorden vanuit een dienende houding naar het voorbeeld van de dienende Christus. Dit dienstwerk is overigens niet exclusief voor de diaken, maar geldt in feite voor iedere gedoopte. Nog altijd is er sprake van de wees en de weduwe, dat wil zeggen mensen die er hoe dan ook slecht aan toe zijn. Zij gaan voorop in Gods Koninkrijk. In deze beweging ligt mijn roeping, mijn ideaal, duidelijk en helder.'

Colofon

4e jaargang
Nummer 5
December 2015

Redactie:

Ilona Lesscher, Jan Maassen,
 Piet van der Schoof, Agda Wachter,
 Marlies Bosch, Sipke Draisma
 (eind- en hoofdredactie)

Fotografie:

Marlies Bosch

Informatie over roepingen
 en opleiding basispastoraat:
www.bisdomgl.nl/roepingen

Redactieadres:

Bisdom Groningen-Leeuwarden
 Ubbo Emmiussingel 79
 9711 BG Groningen
 telefoon: 050-4065888
redactie@bisdomgl.nl
www.bisdomgl.nl

Vormgeving:

Rizzo Schouten

Opmaak en advertentie-exploitatie:

Mediapalet BV, Heerenveen
 Telefoon: 0513-745020

Druk:

Veldhuis Media, Raalte

Abonnement:

SPREEK! Is een uitgave van het
 bisdom Groningen-Leeuwarden en
 verschijnt vijf maal per jaar.

Jaarabonnement: € 15,00

Een abonnement kan elk gewenst
 moment ingaan en wordt automatisch
 verlengd.

Abonnementenadministratie:

g.darneviel@bisdomgl.nl
 tel. 050-4065888

ISSN 2213-8560

BEGELEIDING

coaching van parochieraden,
taak- of werkgroepen,
en/of persoonlijke supervisie.

BELEIDSONDERSTEUNING door het
maken van een quickscan van uw
huidige parochie en haar toekomst
mogelijkheden met de parochiemonitor.

dr. A.J. Jonker
t Hou 2-a, 8404 GH Langezwaag
tel: 0513-688331 / 06-51351213
e-mail: jonkerdraj@gmail.com
www.parochiemonitor.nl

8 weken
kn voor
€15,-

Katholiek Nieuwsblad: Nieuws Opinie Inspiratie

Maak voordelig kennis met
weekblad KN: Katholiek Nieuwsblad
8 weken voor €15,-

Bel 073 - 7502315 of meld je aan op
www.katholieknieuwsblad.nl/8-weken-proef

GEEF OM DE TOEKOMST

Het Grootseminarie Rolduc
blijft trouw werken aan de boodschap
van de Rooms-Katholieke Kerk.

Om deze boodschap uit te kunnen dragen
zijn goed opgeleide priesters nodig.
Met uw steun maakt de Paredis Stichting
nu en in de toekomst
de opleiding van priesters en diakens
in Rolduc mogelijk.

**Geef om de boodschap
steun de Paredis Stichting**

Vorming van priesters,
kandidaten voor het priesterschap
en permanent diaconaat

Correspondentieadres

Hoogstraat 7, 5954 AA Beesel
Telefoon: 077 - 4742012
E-mail: info@paredis.nl
Website: www.paredis.nl

Bankrelatie

ING: NL77INGB 0002818327
ABNAMRO: NL95ABNA0481960228
t.n.v.: Paredis Stichting

De Paredis Stichting is aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI).

Uw laatste wensen in
vertrouwde handen

Verzorging van
begrafenis of crematie

050 - 52 55 980

24 uur per dag bereikbaar

Al vele jaren vertrouwd met de
Rooms Katholieke gebruiken en tradities.

Boerhaavelaan 19 - 9728 LG Groningen
www.uitvaart-groningen.nl

**Bestel online op:
www.kerkkaars.nl**

**Bekijk ons compleet assortiment
kwaliteitskaarsen op www.kerkkaars.nl.
Wij leveren direct uit voorraad
binnen 24 uur bij u thuis!**

**PRIESTER OF
DIAKEN WORDEN
VANUIT JE BEROEP!**

Priester- en diakenopleiding Bovendonk

Informatie over deze deeltijdopleiding:
T 0165 504277
E info@pdob.nl • I www.pdob.nl
Hofstraat 8 - 4741 AK Hoeven

Uw gift is welkom op
bankgiro 25.80.680
t.n.v. Stichting PDOB
te Breda

Algemeen Nut
Beogende Instelling
ANBI

**Een bordje eten elke dag is
voor heel veel kinderen niet
vanzelfsprekend!**

Missie Albanië: regelmatige hulp (via Don Henry Veldkamp).

Missie Cambodja: Opvang en scholing wees- en straatkinderen
(Pater Johan Visser s.d.b.).

Missie Congo: Scholing straat- en weeskinderen en hulp diverse
projecten v.d. armen (Pater Zwarthoed).

Missie India: scholing tribals (arme kinderen).

Missie Indonesië: scholing arme kinderen project Adinda.

Ethiopië: water- en scholingsprojecten en evangelisatie (via pastoor
Petros Berga vm. pastoor Edam).

Filippijnen: hulp armen via pt. Ab van Leeuwen svd.

En ... diverse kleine en grotere projecten via de Missie.

Gratis kwartaalfolder: - Al voor 5 euro helpt u een arm kind -

Info Stichting Missiewerk M.A.W.
Kantooradres: Waterhuizerweg 20, 9753 HR Haren/Groningen
Telefoon 050 534 04 52, ANBI-nummer 8061.81.291;
C.H. Kerstholt, projectcoördinator

Bank: NL 78 INGB 0005 7338 38
t.n.v. Stichting Missiewerk M.A.W.
Postbus 1180, 9701 BD Groningen